

**MINISTER
INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA**

Warszawa, dnia 30 maja 2017 r.

DLI.III.6621.136.2016.ML.18

NK: 84042/17

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 97 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.), zwanej dalej „*kpa*”,

podejmuje

z urzędu zawieszone postępowanie o zmianę, w trybie art. 155 *kpa*, oraz w trybie art. 11f ust. 8 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz.U. z 2015 r., poz. 2031, z późn. zm.), zwanej dalej „*specustawą drogową*”, decyzji Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 22 października 2015 r. znak: DOII-II-ł-772-97-1972/14/15, uchylającej w części i orzekającej w tym zakresie co do istoty sprawy, a w pozostałej części utrzymującej w mocy decyzję Wojewody Śląskiego nr 8/2014, z dnia 8 sierpnia 2014 r., znak: IFXIII.7820.43.2012, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla zadania pn.: „Budowa autostrady A1 na odcinku Tuszyn – Pyrzowice. Część II – odcinek projektowy nr 2 długości 42,8 km – granica woj. Łódzkiego/Śląskiego – węzeł Zawodzie (z węzłem) odcinek „F” – węzeł Rzęsawa (z węzłem) – węzeł Blachownia (z węzłem), od km 417+530,00 do km 437+800,00”, sprostowaną postanowieniem Wojewody Śląskiego z dnia 17 października 2014 r., znak: IFXIII.7820.43.2012.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 7 sierpnia 2012 r. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad wystąpił do Wojewody Śląskiego o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pod nazwą: „Budowa autostrady A1 na odcinku Tuszyn – Pyrzowice. Część II – odcinek projektowy nr 2 długości 42,8 km – granica woj. Łódzkiego/Śląskiego – węzeł Zawodzie (z węzłem) odcinek „F” – węzeł Rzęsawa (z węzłem) – węzeł Blachownia (z węzłem), od km 417+530,00 do km 437+800,00”, wnosząc także o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności.

Po przeprowadzeniu postępowania w sprawie ww. wniosku, Wojewoda Śląski wydał w dniu 8 sierpnia 2014 r. decyzję nr 8/2014, znak: IFXIII.7820.43.2012, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla zadania pn.: „Budowa autostrady A1 na odcinku Tuszyn – Pyrzowice. Część II – odcinek projektowy nr 2 długości 42,8 km – granica woj. Łódzkiego/Śląskiego – węzeł Zawodzie (z węzłem) odcinek „F” – węzeł Rzęsawa (z węzłem) – węzeł Blachownia (z węzłem), od km 417+530,00 do km 437+800,00”, zwaną dalej „*decyzją Wojewody Śląskiego*”, nadając jej jednocześnie rygor natychmiastowej wykonalności.

Decyzja Wojewody Śląskiego została następnie sprostowana postanowieniem Wojewody Śląskiego z dnia 17 października 2014 r., znak: IFXIII.7820.43.2012, z uwagi na występującą w treści przedmiotowej decyzji oczywistą omyłkę pisarską, polegającą na błędnym wskazaniu jednej z projektowanych działek jako znajdującej się w liniach rozgraniczających teren przedmiotowej inwestycji drogowej.

Od *decyzji Wojewody Śląskiego* zostały wniesione odwołania do Ministra Infrastruktury i Rozwoju.

Po rozpatrzeniu odwołań, decyzją z dnia 22 października 2015 r. znak: DOII-II-ł-772-97-1972/14/15, zwaną dalej „*decyzją Ministra Infrastruktury i Rozwoju*”, organ odwoławczy uchylił w części

i orzekł w tym zakresie co do istoty sprawy, a w pozostałej części utrzymał w mocy *decyzję Wojewody Śląskiego*.

Na *decyzję Ministra Infrastruktury i Rozwoju* skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie zostały wniesione przez Górnośląskie Towarzystwo Przyrodnicze im. A. Czudka z siedzibą Katowicach oraz Panią Marię Strączyńską.

Po rozpatrzeniu zawartego w skardze Pani Marii Strączyńskiej wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonej *decyzji Ministra Infrastruktury i Rozwoju*, postanowieniem z dnia 7 września 2016 r., sygn. akt VII SA/Wa 68/16, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie odmówił wstrzymania wykonania tej decyzji.

Pani Maria Strączyńska wniosła zażalenie do Naczelnego Sądu Administracyjnego na ww. postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 września 2016 r.

W dniu 14 września 2016 r., do Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa, wpłynęło pismo Wojewody Śląskiego z dnia 7 września 2016 r., znak: IFXIII.7820.43.2012, przekazujące, według właściwości, wniosek Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad, reprezentowanego przez Pana Michała Mendroka, Dyrektora Oddziału Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w Katowicach, zwanego dalej „inwestorem”, z dnia 23 sierpnia 2016 r., znak: O.KA.I-1.4110.24.2016.79.GW, o zmianę, na podstawie art. 155 *kpa*, oraz art. 11f pkt 8 *specustawy drogowej*, *decyzji Wojewody Śląskiego*, w części dotyczącej zatwierdzenia podziału nieruchomości położonej w Wierzchowisku, gmina Mykanów, oznaczonej w operacie ewidencji gruntów jako działka nr 192/4, opisanej w księdze wieczystej Nr CZ1C/00034111/0, prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Częstochowie, stanowiącej własność Pana Sławomira Stęplewskiego.

Inwestor wniósł o zmianę podziału ww. działki nr 192/4, o powierzchni 1,0517 ha na działkę nr 192/10, o powierzchni 0,0217 ha i działkę nr 192/11, o powierzchni 1,0300 ha, na podział działki nr 192/4, o powierzchni 1,0517 ha na działkę nr 192/14, o powierzchni 0,0217 ha i działkę nr 192/15, o powierzchni 1,0300 ha.

W uzasadnieniu ww. wniosku *inwestor* podniósł, że na cel planowanej budowy autostrady A1 niezbędny był podział nieruchomości położonej w Wierzchowisku, gmina Mykanów, oznaczonej w operacie ewidencji gruntów jako działka nr 192/4, stanowiącej własność Pana Sławomira Stęplewskiego, która została podzielona na działki nr 192/10 i nr 192/11. *Inwestor* wskazał, iż podział ww. nieruchomości dokonano na podstawie aktualnych dokumentów geodezyjnych uzyskanych z Powiatowego Ośrodka Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej, aktualnego wypisu z rejestru gruntów, badania księgi wieczystej oraz aktualnej mapy ewidencyjnej. *Inwestor* podniósł, iż działka nr 192/10 leży w liniach rozgraniczających autostradę A1, natomiast działka nr 192/11, zlokalizowana jest poza projektowanym pasem drogowym. *Inwestor* wskazał, iż operat podziału ww. nieruchomości został przyjęty do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego i wpisany pod nr ewidencyjnym KERG 4580/2011, z dnia 25 maja 2012 r., a projekt podziału nieruchomości został zatwierdzony *decyzją Wojewody Śląskiego*.

Dalej *inwestor* wyjaśnił, iż ostateczna *decyzja Wojewody Śląskiego* została przekazana przez Śląski Urząd Wojewódzki w Katowicach do Starostwa Powiatowego w Częstochowie celem ujawnienia jej w operacie ewidencji gruntów i budynków, jednak organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków po dokonanej analizie *decyzji Wojewody Śląskiego* stwierdził, iż nie może być ona w części dotyczącej ww. działki nr 192/4 podstawą do dokonania wpisów w operacie ewidencji gruntów i budynków, gdyż numery działek nr 192/10 i 192/11, powstałe z podziału działki 192/4 już istnieją w ewidencji gruntów, bowiem powstały z podziału działki nr 192/9, z obrębu Wierzchowisko.

Inwestor wyjaśnił, że powyższy podział dokonany został na wniosek Pana Sławomira Stęplewskiego, właściciela działki nr 192/9, z obrębu Wierzchowisko i został zatwierdzony *decyzją Wójta Gminy Mykanów* z dnia 5 sierpnia 2014 r., znak: GNR.6831.33.2014, która stała się ostateczna z dniem 25 sierpnia 2014 r., a powyższy podział nieruchomości został ujawniony w operacie ewidencji gruntów oraz w księdze wieczystej. I tak – jak wyjaśnił *inwestor* - działka nr 192/9, o powierzchni 0,8932 ha została podzielona na działkę nr 192/10, o powierzchni 0,1848 ha oraz na działkę nr 192/11, o powierzchni 0,7084 ha, a operat z podziału nieruchomości został przyjęty do Powiatowego Ośrodka Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej w Częstochowie pod numerem KERG GK.6641.1031.2014

w dniu 11 lipca 2014 r.

Wobec powyższego, *inwestor* wskazał, iż w tym samym obrębie geodezyjnym i na tej samej karcie mapy działkom powstałym z dwóch różnych podziałów nieruchomości nadano te same numery, gdyż w wyniku podziału działki nr 192/9, zatwierdzonego ww. decyzją Wójta Gminy Mykanów z dnia 5 sierpnia 2014 r. powstały działki o nr 192/10 i 192/11, jak również w wyniku podziału działki nr 192/4, zatwierdzonego *decyzją Wojewody Śląskiego*, powstały działki o nr 192/10 i 192/11. *Inwestor* stwierdził, iż podwójna numeracja działek położonych w tym samym obrębie oraz ujawnienie podziału działki nr 192/9 na działki nr 192/10 i nr 192/11, w operacie ewidencji gruntów i w księdze wieczystej, uniemożliwia Oddziałowi Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w Katowicach ujawnienie podziału działki nr 192/4, niezbędnej na cele związane z budową autostrady A1, w ewidencji gruntów Starostwa Powiatowego w Częstochowie i ujawnienia w księdze wieczystej.

Inwestor podniósł, że pismem z dnia 1 kwietnia 2016 r. Wojewoda Śląski wezwał Oddział Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w Katowicach do podjęcia stosownych czynności, mających na celu uregulowanie stanu prawnego podziału ww. działki nr 192/4, z obrębu Wierzchowisko. *Inwestor* wskazał, iż zlecił wykonanie dokumentów geodezyjnych do celów prawnych, tj. w celu zmiany oznaczenia działek ewidencyjnych powstałych po podziale ww. działki nr 192/4 i po uzyskaniu wykazu synchronizacyjnego został on przekazany do Wojewody Śląskiego oraz wystąpiono o ujawnienie zmian w ewidencji gruntów do Starostwa Powiatowego w Częstochowie, które wprowadziło zmianę numeracji działek w operacie ewidencji gruntów.

Wyrokiem z dnia 22 września 2016 r., sygn. akt VII SA/Wa 23/16, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargi na *decyzję Ministra Infrastruktury i Rozwoju*.

W piśmie z dnia 22 września 2016 r., znak: DLI.III.6621.136.2016.ML.1, działając na podstawie art. 50 § 1 w zw. z art. 54 § 1 *kpa*, Minister Infrastruktury i Budownictwa wezwał *inwestora* do wypowiedzenia się, w terminie 7 dni od dnia doręczenia tego wezwania, czy ww. wniosek z dnia 23 sierpnia 2016 r. stanowi wniosek o zmianę *decyzji Wojewody Śląskiego*, czy też wniosek o zmianę ostatecznej *decyzji Ministra Infrastruktury i Rozwoju*.

W ww. piśmie z dnia 22 września 2016 r. Minister Infrastruktury i Budownictwa wyjaśnił, iż decyzją ostateczną w przedmiotowej sprawie jest decyzja wydana przez organ odwoławczy w wyniku przeprowadzenia postępowania w drugiej instancji, tj. *decyzja Ministra Infrastruktury i Rozwoju* i to ta decyzja – a nie *decyzja Wojewody Śląskiego* – może być zmieniona w trybie art. 155 *kpa*. Jednocześnie Minister Infrastruktury i Budownictwa w ww. piśmie z dnia 22 września 2016 r. zawiadomił, że w przypadku niezastosowania się do tego wezwania potraktuje wniosek z dnia 23 sierpnia 2016 r., jako wniosek o zmianę, na podstawie art. 155 *kpa*, *decyzji Ministra Infrastruktury i Rozwoju*.

W piśmie z dnia 3 października 2016 r., znak: O.KA.I-1.4110.24.2016.82.MJ – stanowiącym odpowiedź na ww. pismo Ministra Infrastruktury i Budownictwa z dnia 22 września 2016 r. – *inwestor* wskazał, iż jego wniosek dotyczy zmiany ostatecznej *decyzji Ministra Infrastruktury i Rozwoju*.

W piśmie z dnia 9 grudnia 2016 r., znak: DLI.III.6621.136.2016.ML.10, Minister Infrastruktury i Budownictwa zwrócił się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie o udzielenie informacji, czy ww. wyrok z dnia 22 września 2016 r., sygn. akt VII SA/Wa 23/16, stał się prawomocny.

W piśmie z dnia 19 stycznia 2017 r., sygn. akt VII SA/Wa 23/16, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wskazał, iż ww. wyrok z dnia 22 września 2016 r. nie jest jeszcze prawomocny.

Zgodnie z art. 97 § 1 pkt 4 *Kpa*, organ administracji publicznej zawiesza postępowanie, gdy rozpatrzenie sprawy i wydanie decyzji zależy od uprzedniego rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez inny organ lub sąd.

Mając na względzie fakt, iż ww. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 22 września 2016 r., oddalający skargi na *decyzję Ministra Infrastruktury i Rozwoju*, nie był jeszcze prawomocny, a więc postępowanie w sprawie ze skarg na tą decyzję nie było prawomocnie zakończone, co mogło mieć wpływ na toczące się postępowanie z uwagi możliwość złożenia skargi kasacyjnej do Naczelnego Sądu Administracyjnego, nastąpiła konieczność zawieszenia postępowania prowadzonego przez Ministra Infrastruktury i Budownictwa w sprawie zmiany *decyzji Ministra*

Infrastruktury i Rozwoju, do czasu prawomocnego zakończenia postępowania sądowoadministracyjnego w sprawie tej decyzji.

Wobec powyższego, postanowieniem z dnia 8 lutego 2017 r. znak: DLI.III.6621.136.2016.ML.13, Minister Infrastruktury i Budownictwa zawiesił postępowanie o zmianę, w trybie art. 155 *kpa*, oraz w trybie art. 11f ust. 8 *specustawy drogowej*, decyzji *Ministra Infrastruktury i Rozwoju* - do czasu prawomocnego zakończenia postępowania sądowoadministracyjnego w sprawie tej decyzji.

Postanowieniem z dnia 24 lutego 2017 r., sygn. akt II OZ 160/17, po rozpatrzeniu ww. zażalenia Pani Marii Strączyńskiej, Naczelný Sąd Administracyjny oddalił to zażalenie.

Przy piśmie z dnia 22 maja 2017 r., które wpłynęło do Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa w dniu 23 maja 2017 r., Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie przekazał ww. wyrok z dnia 22 września 2016 r., sygn. akt VII SA/Wa 23/16 oddalający skargi na decyzję *Ministra Infrastruktury i Rozwoju*, ze stwierdzeniem jego prawomocności od dnia 17 grudnia 2017 r.

Minister Infrastruktury i Budownictwa stwierdził, co następuje.

Zgodnie z art. 97 § 2 *kpa*, gdy ustąpiły przyczyny uzasadniające zawieszenie postępowania, organ administracji publicznej podejmuje postępowanie z urzędu lub na żądanie strony.

Na organie administracji publicznej ciąży obowiązek badania, czy nie ustąpiła przyczyna uzasadniająca zawieszenie postępowania, a w przypadku stwierdzenia jej ustąpienia, obowiązek podjęcia zawieszonego postępowania. Przyczyna zawieszenia postępowania, o której mowa w art. 97 § 1 pkt 4 *kpa*, wystąpi z chwilą uprawomocnienia się orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie, a zatem postępowanie zostanie podjęte, gdy organ stwierdzi ustąpienie przyczyny, z powodu której postępowanie zostało zawieszone (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 14 lipca 2010 r., sygn. akt: I SA/Wa 516/10, opubl. LEX nr 673612).

Mając na uwadze fakt, iż w niniejszym przypadku ustąpiła przesłanka uzasadniająca zawieszenie przedmiotowego postępowania, gdyż postępowanie sądowoadministracyjne w sprawie ze skarg na decyzję *Ministra Infrastruktury i Rozwoju* zostało prawomocnie zakończone, należało orzec jak na wstępie.

Na niniejsze postanowienie stronie postępowania środek zaskarżenia nie przysługuje. Strona może je zaskarżyć tylko w skardze do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie na decyzję kończącą postępowanie w danej sprawie.

Z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA
J. Kąkol
Jarosław Kąkol
Zastępca Dyrektora
Departamentu Lokalizacji Inwestycji

Otrzymują:

1. Wojewoda Śląski
2. Pan Michał Mendrok
Dyrektor Oddziału
Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w Katowicach
pełnomocnik Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad
3. Pan Sławomir Stęplewski
4. A/a

Do wiadomości:

1. Urząd Miasta Częstochowy
2. Urząd Gminy Rędziny
3. Urząd Gminy Mykanów
4. Urząd Miejski w Kłobucku
5. Urząd Gminy Wręczyca Wielka
6. Urząd Miejski w Blachowni